

VU Research Portal

The tall and short of it:

Knapen, J.E.P.

2017

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Knapen, J. E. P. (2017). *The tall and short of it: On the role of human height in social perception, interpersonal interactions, and individual differences.*

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Het doel van deze dissertatie was om onze kennis over de psychologie van lichaamslengte, of hoe lichaamslengte ons gedrag kan beïnvloeden, te bevorderen. Vanuit een evolutionair sociaalpsychologisch perspectief veronderstelden wij dat individuen aandacht geven aan indicaties van lichaamslengte tijdens sociale interacties. Deze indicaties van lichaamslengte kunnen extern zijn, wanneer men anderemans lichaamslengte waarneemt, of intern, wanneer men de eigen lichaamslengte waarneemt. Vervolgens zouden deze indicaties van lichaamslengte gebruikt kunnen worden als input voor psychologische mechanismen die menselijk gedrag in verschillende domeinen beïnvloeden, bijvoorbeeld bij het strijden om partners of middelen, bij het vormen en in stand houden van coalities, of bij het toewijzen van sociale status. Op deze manier zouden zowel interne als externe indicaties van lichaamslengte onze perceptie van andere individuen, ons (interpersoonlijk) gedrag en onze zelfperceptie kunnen beïnvloeden. Ons streven was om een meer integraal onderzoek naar de psychologie van lichaamslengte aan te sporen door (1) onderzoek naar sociale perceptie van lichaamslengte en prestige aan te vullen en uit te breiden; (2) een onderzoekslijn naar de effecten van lichaamslengte op gedrag te ontwikkelen en (3) een schaal te ontwikkelen om individuele verschillen in de evaluatie van lichaamslengte van zelf en anderen te meten. Overeenkomstig met dit streven bestaat dit proefschrift uit drie delen: deel 1 bestaat uit hoofdstukken 2 en 3 en heeft als onderwerp sociale perceptie van lichaamslengte; deel twee bestaat uit hoofdstukken 4 en 5 en heeft als onderwerp de effecten van lichaamslengte op daadwerkelijk interpersoonlijk gedrag en deel drie bestaat uit hoofdstuk 6 en beschrijft de ontwikkeling en validatie van een schaal die individuele verschillen in de evaluatie van lichaamslengte meet.

Deel I: Sociale perceptie van lichaamslengte – Sociale status

Hoofdstukken 2 en 3 richten zich op de positieve perceptuele associatie tussen lichaamsomvang en sociale status. Onderzoek suggereert dat individuen gebruik maken van een ‘groter-is-beter’ heuristiek wanneer zij andere individuen waarnemen (bijv. Hensley & Cooper, 1987; Young & French, 1996). Het doel van hoofdstuk 2 was om de sterkte en bidirectionaliteit van deze heuristiek te testen door te onder-

zoeken of ‘betere’ (prestige) ook leiden tot ‘grotere’ (langer en zwaarder) evaluaties (een ‘beter is groter’ bias). We richtten ons op de sociale perceptie van voetballers, omdat voetbal een sport is waarbij prestatie en lichaamsomvang niet gecorreleerd zijn (de associatie tussen beiden is dus niet nuttig). We onderzochten echte sport teams op nationaal en team niveau door voetballfans de lichaamsomvang van bekende spelers uit de teams te laten inschatten. In een derde studie lieten we participanten de lichaamsomvang van een fictionele voetballer inschatten, waarbij we de prestaties van deze speler manipuleerden. De resultaten van de drie studies wezen op het bestaan van een ‘beter is groter bias’: de associatie tussen sociale status en lichaamsomvang is zo sterk, dat individuen ‘betere’ spelers als ‘groter’ inschatten, zelfs wanneer dit niet per se nuttig is. Deze associatie bleek ook sterker te zijn voor individuen die meer betrokken waren bij het team (sterkere affiliatie met de coalitie). In hoofdstuk 3 wilden we eerder onderzoek naar de perceptie van lichaamslengte van politieke leiders repliceren en uitbreiden. Onderzoek door Higham en Carment (1992) en Sorokowski (2010) suggereert dat aanhangers hun politieke leiders langer inschatten dan niet-aanhangers en dat winnaars na de verkiezingen langer worden ingeschat, terwijl verliezers juist kleiner worden ingeschat (winnaar / verliezer effecten). We onderzochten of de lichaamsomvang van leiders van de eigen groep meer werd overschat dan de lichaamsomvang van leiders van een andere groep en of prestige ten grondslag lag aan deze associatie tussen status en omvang. Verder onderzochten we potentiële verschillen tussen mannen en vrouwen in het maken van inschattingen van lichaamsomvang. Participanten werd een willekeurige politicus toegewezen waarvan ze gevraagd werd om voor en na de verkiezingen een inschatting te maken van verschillende aspecten van lichaamsomvang. De resultaten wezen uit dat de inschattingen van lichaamsomvang van de politieke leiders gedreven werden door gemotiveerde perceptie. Prestige was positief geassocieerd met geschatte lichaamsomvang en leiders van de eigen groep werden groter ingeschat dan leiders van andere groepen. Eerdere bevindingen dat mannen grotere inschattingen maken vanwege hun eigen grotere lichaamsomvang werden niet gerepliceerd. Hoewel we geen winnaar-effect hebben gevonden, waren er wel aanwijzingen voor een verliezer-effect.

Deel II: Interpersoonlijk gedrag en lichaamslengte

Hoofdstukken 4 en 5 richten zich op de effecten van lichaamslengte op het

gedrag van mannen. Hoofdstuk 4 bestudeerde het effect van indicaties van lichaamslengte op interpersoonlijk gedrag vanuit een intrasexuele competitie perspectief, terwijl hoofdstuk 5 het effect van indicaties van lichaamslengte op interpersoonlijk gedrag vanuit een intersexuele competitie perspectief bestudeerde. In hoofdstuk 4 gebruikten we een quasi-experimentele aanpak om gedragseffecten van (relatieve) lichaamslengte in de context van een competitie te onderzoeken. We pasten een evolutionair psychologisch perspectief op de Napoleon complex theorie toe en we verwachtten dat, vanwege de kosten van directe fysieke agressie, relatief kleine mannen eerder geneigd zouden zijn om indirecte agressie te tonen wanneer zij stredden over middelen met lange mannen. We maakten gebruik van economische spellen in het lab om realistische competitieve interacties na te bootsen. Resultaten van alle drie de studies ondersteunden de theorie van het Napoleon complex: kleine mannen gebruikten andere gedragsstrategieën dan lange mannen om de middelen te verkrijgen. In hoofdstuk 5 poogden we om competitief gedrag tussen mannen over een vrouw te onderzoeken door de lichaamslengte van een mannelijke rivaal te manipuleren. Eerder onderzoek wees uit dat mannen de neiging hebben om meer risicovol gedrag te vertonen wanneer er een aantrekkelijke vrouw aanwezig is (Frankenhuis, Dotsch, Karreman, & Wigboldus, 2010; Ronay & Hippel, 2010). Dit suggereert dat mannen het nemen van risico's als strategie gebruiken om indruk te maken op potentiële partners. We veronderstelden dat wanneer mannen strijden voor een vrouw, niet alleen de aanwezigheid van de vrouw, maar ook de lichaamsomvang van een mannelijke rivaal invloed kan hebben op hun gedrag. Via een Virtual Reality design manipuleerden we de lichaamslengte van een mannelijke rivaal. Vervolgens wezen we mannelijke participanten toe aan een kleine rivaal of een grote rivaal. Zowel de participanten als hun virtuele rivalen (avatars) moesten in Virtual Reality een niet zo stevig uitziende brug boven een afgrond oversteken terwijl een aantrekkelijke vrouwelijke avatar toekeek. De snelheid waarmee de participant de brug overstak was de maat voor de hoeveelheid risico die hij nam. De resultaten ondersteunden onze verwachtingen niet: de mate van risicovol gedrag verschilde niet tussen de mannen die een kleine rivaal hadden en de mannen met een lange rivaal. Het maakte ook niet uit of de participant wel of niet een relatie had. Mannen met een lange rivaal hechtten wel meer waarde aan een virtuele date met de vrouwelijke avatar dan mannen met een kleine rivaal, wat suggereert

dat lichaamslengte van de rivaal een positief effect had op de perceptie van de uitkomst van de competitie.

Deel III: Individuele verschillen in evaluaties van lichaamslengte

Het doel van hoofdstuk 6 was om een schaal te ontwikkelen en valideren voor het meten van zelfpercepties en sociale constructies van lichaamslengte. We veronderstelden dat hoe iemand zich voelt over de eigen lichaamslengte en hoe belangrijk iemand denkt dat lichaamslengte is voor de sociale omgeving, een belangrijke factor is in hoe individuen zich zullen voelen en gedragen in een lichaamslengte-gerelateerde context. Middels drie studies met Nederlandse en Amerikaanse participanten hebben we de *Height Appraisals Questionnaire* (HAQ) ontwikkeld en gevalideerd. De HAQ toonde acceptabele tot excellente betrouwbaarheid en een goede test-retest betrouwbaarheid. Voorts toonde de HAQ ook discriminante validiteit met zelfvertrouwen, sociale vergelijking en zelfevaluatie van lichaamsbeeld en convergente validiteit met zelf gerapporteerde lichaamslengte.

Conclusie

In dit proefschrift hebben we aangetoond dat lichaamslengte een belangrijke factor is in sociale perceptie, interpersoonlijk gedrag en zelfperceptie. Onze resultaten suggereren dat de associatie tussen prestige en lichaamsomvang sterk en bidirectioneel is en dat deze associatie sterker is voor individuen die meer betrokken zijn bij de eigen groep (bij het inschatten van individuen van de eigen groep t.o.v. een andere groep). Voorts kunnen we concluderen dat vervormingen van ingeschatte lichaamsomvang gerelateerd aan sociale status het resultaat lijken te zijn van een gemotiveerde sociale perceptie met als doel het functioneren van de groep en van leiderschap van de groep te bevorderen. Bovendien hebben we gevonden dat in dyadische intrasexuele competities relatief kleine mannen reageren op fysieke indicaties die aangeven dat ze minder competitief zijn en dat zij vervolgens meer flexibiliteit in hun gedrag vertonen om middelen te verkrijgen (t.o.v. lange mannen). Tot slot hebben we een schaal ontwikkeld om zelfpercepties en sociale constructies van lichaamslengte te meten. De HAQ zou een interessant middel kunnen zijn om onderliggende psychologische mechanismen van gedrag gerelateerd aan lichaamslengte te onderzoeken. We hopen dat dit proefschrift andere wetenschappers zal inspireren om meer aandacht te wijden aan een integrale aanpak van onderzoek naar gedrag gerelateerd aan lichaamslengte.